

ADEVĂR SUBLIM

„Dulce este lumina, și binefăcătoare pentru ochi vederea soarelui„Dvs. veți fi de acord cu acest cuvânt al lui Solomon, dacă veți vedea licărind, prin studiul broșurei, razele soarelui în întunecimea spirituală de până acum.

CUPRINSUL:

Rugăciuni și acțiuni zadarnice	3
Omul	10
Permisivitatea răului	17
Impărăția lui Dumnezeu a sosit	25

Autor: *J. F. RUTHERFORD*

„TRUTH SUBLIME”, Rumanian

Made in Rumania

1945

Editori: Societatea de Biblie și Tractate „M. D. I.” S. A. de Editură
și

Asociația „Martorii lui Iehova din România”

Persoană juridică morală

București 2, Str. Basarabia No. 38

ADEVĂR SUBLIM

Rugăciuni și acțiuni zadarnice

În timpul din urmă, prin comunicate oficiale din partea regenților și a conducătorilor religioși, au fost hotărâte anumite zile pentru rugăciuni generale pentru pacea lumii. Pot avea astfel de rugăciuni, mai ales dacă sunt aduse în mod sincer, vreo perspectivă de a fi auzite și ascultate de Dumnezeu Cel Atotputernic?

Cel Atotputernic nu-și schimbă scopul Său cu privire la națiuni, cari sunt „ca fire de praf în balanță”, la îndemnul oamenilor, sau din pricina rugăciunilor lor. Iehova, al cărui nume indică scopul Său cu creațiile Sale, declară că a sosit timpul să stabilească guvernul Său teocratic, să domnească Christos Isus și dușmanul să fie aruncat jos; și pentru aceea trebuie ca dușmanul să fie nimicit iar organizația sa să dispară pentru totdeauna. După aceea Iehova va întemeia lumea în dreptate, în felul Său văzut de bine, pentru ca niciodată să nu se mai clatine (Psalm 96:10). Cine cunoaște și înțelege cuvântul lui Dumnezeu, acela știe prin urmare, că lumea veche a lui Satan nu mai poate fi restatornicită niciodată, și că Domnul va nimici de grabă organizația lui Satan și domnia acestuia

spre a face loc Domniei drepte a Impărăției Sale, prin care cei ascultători ai tuturor neamurilor pământului să fie binecuvântați (vezi Apocalips 11:17, 18; 19:10—20; 1 Moise 22:16—18; Galateni 3:16—29).

Ziarele cotidiene americane au anunțat, că prin străduințele unite ale diferitelor sisteme religioase, cât și a mai marilor politice și finanței, în întreaga țară a ieșit la iveală o mișcare care să conducă poporul înapoi la biserică, și care voiește să ajute lumea să iasă din starea ei critică. Pentru aceasta se folosește lozinca: „Dumnezeu, lumina lumii; urmează lumina, înapoi la biserică!” Dacă prin aceasta se înțelege Dumnezeu cel adevărat sau cel fals, nu se spune. Biblia arată cu totul clar, că Dumnezeu nu este de găsit în sistemele religioase, cari se numesc astăzi „biserici”. Așa dar trebuie ca acea mișcare să fie introdusă de către dușmanul lui Iehova, Satan, și anume pentru a înșela pe popor. În trecut poporul nu a primit dela „biserici” nici o lumină asupra Bibliei, și acesta deasemenea nu va fi cazul nici la o „înapoiere la biserică”. Organizatorii acestei mișcări în țară, sunt aceiași oameni cari au opus o rezistență îndârjită vestirii adevărului despre Teocrație. Deja din acest singur motiv, mișcarea lor este condamnată la o completă nereușită. În loc să conducă pe oameni din nou în „biserici”, unde pentru banul lor câștigat cu trudă nu primesc altceva decât pleavă, ar fi mai bine dacă întreaga țară ar fi cuprinsă de o mișcare, care să ajute poporului la cunoașterea și înțelegerea scopurilor lui Iehova, așa cum sunt consemnate în Biblie.

Este scopul expres al lui Iehova, să îngăduie, în

zilele noastre, ca toți să știe, că El este Dumnezeuul Cel Adevărat, și că Impărăția Sa sub Christos, acum începută, este singura speranță a lumii. Iehova vorbește acum națiunilor: „Iată Robul Meu, pe care L-am ales, Prea iubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune duhul Meu peste El, și El va vesti neamurilor judecata.... Și neamurile vor nădăjdui în numele Lui” (Matei 12:18—21). Dacă bărbații acelei mișcări în țară, ar avea o cunoștință și o înțelegere a cuvântului lui Iehova, astfel ar spune poporului, că noi ne găsim acum în marea criză, și stăm scurt înaintea celui mai mare necaz al tuturor timpurilor, care va aduce prăbușirea tuturor națiunilor, pe când Impărăția lui Iehova sub Christos, oferă singura cale de scăpare. Cunoștința și înțelegerea întrebuintate cinstit, ar fi de mare folos acuma pentru acești bărbați și pentru întreg poporul. A cunoaște și a înțelege profeția citată, ar ajuta oamenilor tocmai acum mai mult decât orice altceva. Refuzul conducătorilor spirituali, de a ajuta oamenii la o astfel de cunoștință și înțelegere, mărește sarcina poporului și-l duce într-o stare rea, după cum stă scris: „Când nu este nici o descoperire (nici o înțelegere dumnezeiască, poporul este fără frâu (sau după altă traducere: poporul piere): dar ferice de poporul care păzește legea (lui Dumnezeu)” (Proverbe 29:18).

Cine este dușmanul principal al adevărului? Cine ține poporul în ignoranță cu privire la adevăr? Răspunsul după Biblie este: Satan, Diavolul, prințul întunerecului, dumnezeul sau domnitorul nevăzut al acestei lumi. El este acela, care orbește pe oameni, pen-

truca să nu le strălucească lumina adevărului din cuvântul lui Dumnezeu prin Christos Isus (2 Corinteni 4:2—6). Dacă află cineva că conducătorii vreunei organizațiuni sau instituțiuni sunt împotriva răspândirii mesajului adevărului despre Impărăția lui Iehova, astfel poate fi sigur, că toți acești potrivnici nici nu cunosc și nici nu înțeleg scopul lui Iehova; prin urmare nu trebuie să fie de acord să urmeze pe astfel de oameni. Cine, ca învățător al vreunui sistem, oprește pe oameni dela studiul Bibliei și voiește să-l împiedece dela aceea să primească o înțelegere despre Teocrație, acela este un instrument al lui Satan, fie că știe el aceasta ori nu.

Biblia declară în mod expres, că toți cei ce se opun la o astfel de luminare a oamenilor, se trag dela Satan, prințul întunericului. În acest caz mulți vor întreba, pentru ce se opun proeminenții conducători de religii, bărbați de stat și aderenții lor, acestei activități de mărturie, care se execută în numele lui Dumnezeu și al Impărăției Sale. Oare pentru aceea, fiindcă voiesc a servi cu voia pe Diavolul? Răspunsul biblic la aceasta sună: Ei fac aceasta pentru că nici nu cunosc cuvântul lui Iehova, nici nu-l înțeleg. Dacă ei ar-avea o cunoștință și o înțelegere a Bibliei, care arată, că Impărăția lui Dumnezeu sub Christos este singura speranță a națiunilor, și că Dumnezeu, în viitorul foarte apropiat, va nimici organizația lui Satan și va supune totul sub puterea guvernului Său teocratic al dreptății, atunci desigur că nu ar lupta precugetat împotriva lui Dumnezeu. Așa dar este ușor de văzut, că le lipsește cunoștința și înțelegerea esențială.

Cum se întâmplă, că oameni cari, după declarația lor, cred în Dumnezeu, persecută și dușmănesc pe Martorii lui Iehova, deși acești Martori duc oamenii, cu toate acestea, adevărul, spre a-i mângâia în timpul de față, de strâmtorare și de nedumerire? Răspunsul la aceasta sună: De aceea, pentru că acești potrivnici sunt fără cunoștință și fără pricepere a cuvântului lui Dumnezeu. Dacă sunt îndemnați spre cunoștința scopurilor divine, aceasta înmulțește răspunderea lor considerabil. Dacă nici o dată nu ar fi știut ceva mai bun, atunci nu ar fi așa de condamnat. Deoarece ei însă au fost instruiți la lumina evenimentelor, prin care au fost împlinite profețiile, acum nu mai au nici un fel de scuză mai mult. Isus a zis ucenicilor Săi credincioși, cu privire la împotrivorul: „Aduceți-vă aminte de vorba, pe care v'am spus-o: Robul nu este mai mare decât stăpânul său. Dacă M'au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu și pe al vostru îl vor păzi. Dar vă vor face toate aceste lucruri pentru numele Meu, pentru că ei nu cunosc pe Cel ce M'a trimis. Dacă n'ași fi venit și nu le-ași fi vorbit, n'ar avea păcat; dar acum n'au nici o desvinovățire pentru păcatul lor”. (Ioan 15:22). Preoți, precum de asemenea și funcționarii publici, au fost așa dar în modul cuvenit avertizați și trebuie să-și preia răspunderea înaintea lui Dumnezeu asupra lor înșiși. Cunoștință și pricepere ar fi fost pentru ei o valoare de neprețuit, dacă ar fi învățat să cunoască calea adevărului. Către astfel de oameni sunt îndreptate cuvintele biblice în Iacob 4:3, 4, unde se spune: „Sau cereți (în rugăciune) și nu căpătați, pentru că cereți rău, cu gând să

risipiți în plăcerile voastre... Nu știți că prietenia lumii este vrășmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrășmaș cu Dumnezeu”.

Singura cale spre viață și spre fericire vecinică este aceea, pe care Iehova a pregătit-o, și anume prin Christos Isus și guvernul Său teocratic. Presupunând că lumea s'ar reabilita din nou în zilele noastre prin străduințele omenesci, viața comercială ar veni din nou peste tot în avânt, și starea poporului ar fi chiar mai bună decât înainte de războiu, astfel însăși aceste binecuvântări periodice pentru generația de astăzi, ar fi totuși numai trecătoare. Numai Impărăția lui Dumnezeu prin Christos poate pricinui, tot ceea ce oamenii necesită și doresc. Aceasta a accentuat Isus, când a spus (Matei 16:26): Căci ce i-ar folosi unui om, dacă ar câștiga întreaga lume, și și-ar pierde viața? Nici un om singuratic și nici o corporațiune de oameni nu poate da cuiva viață. „Viața este un dar al lui Dumnezeu, prin Isus Christos, Domnul nostru” (Romani 6:23). Nimenea nu poate primi un dar, fără ca mai întâi să priceapă și să înțeleagă lucrul. După aceea trebuie ca el să corespundă ascultător condițiilor, pe baza cărora este încuviințat darul. Dacă domnitorii de azi ar cunoaște cuvântul lui Dumnezeu, l-ar înțelege și ar crede în el, ar fi convinși că această lume nu se va mai însănătoși mai mult, și că toate planurile referitoare la aceasta vor da greș cu siguranță, deoarece sentința incontestabilă a lui Iehova, este că lumea lui Satan să fie nimicită. Ceea ce neamul omenesc necesită și va primi, este o formațiune nouă sau renaștere, și o nouă lume, în care locuiește dreptatea (Matei 19:28;

2 Petru 3:10, 13). Atunci nu va trebui mai mult să se țină conferințe de desarmare sau să necesite acțiuni de pace asemănătoare, pentru că atunci nu va mai fi războiu. Nimeni nu va mai suferi sărăcie, pentru că Împărăția lui Iehova sub Christos va da celor ascultători din belșug tot ceea ce ei necesită. Nedreptatea și apăsarea vor fi pentru totdeauna sfârșite. Aceasta este aceea pentru care Iehova s'a îngrijit într'un mod atât de minunat, și a ști și a înțelege aceasta, dă celor umiliți chiar și în acest timp de strâmtorare pace și liniște. De aceea: Peste toate cele ce ai câștigat, câștigă știință și pricepere și reazămă-te cu încredere pe promisiunile lui Iehova Dumnezeu (Proverbe 4:7; 2:6; 3:6, 13—18)).

OMUL

Studiul cel mai important pentru un om ar trebui să fie Iehova și scopul Său, despre care primim adevărata lămurire în Biblie. Lucrurile cele dintâi despre cari omul trebuie învățat, este relațiunea sa față de Dumnezeu, Marele Creator. Biblia declară, că Dumnezeu a creat pe om după chipul și asemănarea Sa. Această icoană și asemănare nu pot să se refere la corpuri, pentru că Dumnezeu este Marele Spirit, pe când omul este din pământ. Biblia stabilește cu tărie că există trup spiritual și trup omenesc, și că nici un om nu cunoaște forma trupului spiritual.

Ce înseamnă deci crearea omului după chipul și asemănarea lui Dumnezeu? Însușirile lui Iehova sunt dreptate, înțelepciune, iubire și putere, cari toate sunt egale și sunt active în proporție exactă. Animalele câmpului nu posed totuș aceste însușiri, dar omul imperfect, așa cum îl vedem astăzi, posedă o anumită măsură de dreptate, înțelepciune, iubire și putere. Faptul că aceste însușiri sunt proprii deasemenea și omului imperfect, dovedește că omul perfect le-a posedat din plin, căci stă scris în Biblie, că primul om a fost creat ca o creatură perfectă.

Iehova Dumnezeu stăpânește întregul univers. În mod asemănător i-a fost încredințată omului perfect domnia peste toată lumea animală de pe pământ; în aceasta a constatat o asemănare cu Creatorul. Omul este singura creatură pământească, creată după chipul lui Dumnezeu. Este o rușine pentru inteligența omului și o defaimă pentru numele sfânt al lui Dumnezeu a afirma că omul s'ar fi dezvoltat dintr'o maimuță. Cuvântul lui Dumnezeu al adevărului declară în 1 Moise 2 versetul 7: „Iehova Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s'a făcut astfel un suflet viu”.

Deseori se spune, că Dumnezeu ar fi creat pe om și după aceea i-ar fi dat un suflet. O astfel de afirmațiune este contrară Sfintei Scripturi și falsă. Cuvântul *suflet* înseamnă o creatură vie, care se mișcă, care respiră. Cu mult înainte de crearea omului, au fost create animalele de rang mai inferior, și acestea, în conformitate cu 1 Moise 1:20, nota marginală, de asemenea sunt suflete. Dumnezeu a format trupul omului din părțile componente ale pământului și a suflat apoi în nările lui suflarea, pe care toate făpturile animale o respiră. Astfel a devenit omul o creatură vie, care se mișcă, care se numește suflet. Fiecare om este un suflet. Nici un om nu posedă un suflet, independent și despărțit de organismul său.

Mulți pretind că sufletul omului ar fi nemuritor și ar trăi vecinic. Această pretențiune este cu totul falsă; căci nemurirea înseamnă ceva, ce nu poate muri. Faptul că oamenii sunt morți de veacuri, dovedește că nemurirea sufletului este o presupunere falsă. În 1

Timotei 6:16 se declară, că la început singur Dumnezeu avea nemurirea. Când omul perfect Isus a fost pe pământ, El nu a fost nemuritor, căci El a zis, că Dumnezeu I-a promis nemurirea ca răsplată pentru credincioșia Sa. Ca om de fapt El a murit. În capitolul al doilea al epistolei către Filipeni se raportează, că Dumnezeu L-a distins pe Isus la învierea Sa cu nemurirea. Isus a spus despre sine însuși, în conformitate cu cartea Apocalipsului: „Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor”.

Dumnezeu a zis lui Adam, primului om: „În ziua în care vei păcătui, vei muri”. Dacă omul ar avea un suflet nemuritor, atunci această declarație nu ar putea fi adevărată. Noi știm totuși, că cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Adam a călcat legea lui Dumnezeu și a murit, cu ce este deplin dovedit, că el nu era nemuritor. Ambele, trupul și suflarea de viață, sunt necesare pentru a forma o creatură viețuitoare sau un suflet. Când respirația este luată, urmează moartea imediat. Orice drept la viață vine dela Dumnezeu. Suflarea însăși nu conține nici o viață; este suflarea care întreține circulația sângelui, prin care corpul trăiește și întreține viața. În 5 Moise 12:23 stă scris: „Viața este în sânge”. Toate creaturile animalice, inclusiv omul, au sânge și trebuie să respire, ca să trăiască. Dacă se ia sângele sau respirația, urmează moartea. Ce moare nu este nemuritor, ci muritor. Fiecare om este un suflet, și dacă el moare, sufletul este acela care moare. În Ezechiel 18:4 este scris: „Sufletul care păcătuiește, acela va muri”. Viața omului și dreptul său la viață sunt pendinte de ascultarea sa față

de legea lui Dumnezeu. Dacă omul ar avea un suflet nemuritor, atunci Dumnezeu nu și-ar putea executa sentința propriei Sale legi.

Dumnezeu a creat pământul cu multe veacuri înainte de crearea omului. Pământul a fost hotărît de locuință vecinică a omului perfect. În Isaia 45:18 este scris despre aceasta: „Căci așa vorbește Iehova, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit”.

Este voia lui Dumnezeu, ca la timpul Său hotărît pământul să fie umplut cu o familie omenească perfectă și fericită. Acest adevăr important îl va aprecia omul, îndată ce învață, pentru ce este omenirea acum imperfectă și trebuie să sufere mult, și dacă află mai departe, că este scopul lui Dumnezeu de a restatornici la perfecțiune pe oamenii ascultători și să transforme pământul într'un cămin încântător pentru om.

O parte a pământului, numită Eden, a fost la început căminul delicios al lui Adam și al nevestei sale perfecte, Eva. Era un loc din cale afară de măreț și de frumos, unde totul era la îndemână, spre a face viața omului ușoară, plăcută și fericită. Adam și Eva au pierdut acel cămin frumos; ei au fost scoși afară din el și au trebuit să-și câștige pâinea prin muncă aspră, până la moarte. Acesta a fost rezultatul unei rebeliuni împotriva lui Iehova Dumnezeu, la care au luat parte intenționat. Sentința împotriva lor a fost dreaptă și legitimă. Dumnezeu nu ar fi putut fi drept față de Sine însuși, dacă nu ar fi condamnat pe om la moarte. Înțelepciunea și bunătatea Lui însă au

luat măsuri pentru răscumpărarea, eliberarea și restatornicirea oamenilor ascultători. Dreptul la viață este darul lui Dumnezeu dat acolora, cari urmează legea lui Dumnezeu. Iehova a făcut pe om coroana creației Sale pământești; El i-a dăruit viață și dreptul la viață, pentru care omul trebuie să dea ascultare desăvârșită față de legea Sa. Nesupunere intenționată față de această lege, în modul cel mai neînsomnat, ar fi dovedit din partea omului, un motiv și o înclinațiune încăpățănată spre necredincioșie. Dumnezeu nu a dat așa dar omului o problemă mare și grea, ci i-a zis lămurit, că în Eden s'ar găsi un anumit rod, din care nu trebuie să mănânce, și că o călcare a acestei porunci ar avea drept urmare luarea vieții sale și a dreptului său la viață. Desigur, Dumnezeu ar fi putut să creeze pe om așa, ca să nu poată fi neascultător, dar dacă ar fi făcut aceasta, ar fi luat omului astfel ocazia, de a-și exercita în mod liber voința sa proprie. Dumnezeu spune creaturilor Sale ce ar trebui și ce nu ar trebui să facă, lasă apoi pe seama lor să decidă, ce cale voiesc apuce, și le lasă să suporte singure consecințele.

Dumnezeu a creat pe om din pulberea sau părțile componente ale pământului, și sentința Sa consemnată în Biblie sună, „că omul trebuie să moară și să se întoarcă în pulbere, de unde a fost luat”. Acea sentință judecătorească corespunde întocmai cu legea Sa, și prin aceasta i s'a luat omului dreptul la viață, cu toate că Dumnezeu i-a permis să trăiască mai departe aproape o întreagă zi de o mie de ani. Spre a executa sentința Sa, El a scos pe om din Eden, și omul, care după aceea nu avea decât să se hrănească din ceea ce

pământul neterminat producea, s'a înbolnăvit și la timpul hotărît a murit.

Între timpul dela alungarea din Eden și moartea lor, Adam și femeia sa, au dat naștere la copii. Deoarece părinții nu posedau nici un drept la viață, deasemenea și copiii li s'au născut tot fără drept la viață. Deaceea este scris în Romani 5:12: „Deaceea, după cum printr'un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit”. O creatură imperfectă este incapabilă a ține legea lui Dumnezeu, și este, prin urmare, un păcătos dela natură. Ce este păcatul? Răspunsul conform Sfintei Scripturi sună, că păcatul este călcarea legii (lui Dumnezeu). Păcatul cel mare este necredincioșie față de Dumnezeu. Primul act al necredincioșiei față de Cel Prea Înalt, a fost răscoala lui Lucifer, și aceasta a dus la căderea omului. Această cădere a marcat începutul suferințelor omului și a tuturor necazurilor, cari au venit asupra lumii. Satan a fost de când lumea dușmanul omului și al lui Dumnezeu.

Iehova Dumnezeu este vecinicul prieten al omului. Un prieten adevărat este acela care tot timpul iubește. Dumnezeu Și-a descoperit încontinuu iubirea pentru creatura Sa, omul. Dacă omul primește o pricepere a pregătirilor miloase ale lui Dumnezeu pentru el, astfel aceasta îl obligă să se închine Marelui Etern. Satan, dușmanul, a ținut pe oameni în necunoștință despre scopul lui Dumnezeu, dar acum a sosit timpul hotărît al lui Dumnezeu, să lase pe oameni să cunoască adevărul. Cine înțelege adevărul și ascultă de el, va dovedi

prin aceasta, că el este înțelept, după cum este scris în cuvântul lui Dumnezeu (Proverbe 3 : 13—18) : „Fericite de omul care găsește înțelepciunea și de omul care capătă pricepere! Căci câștigul pe care-l aduce ea este mai bun decât al argintului, și venitul adus de ea este mai de preț decât aurul; ea este mai de preț decât mărgăritarele”.

Pe scurt cuprins, Biblia dovedește peste orice îndoială, că Dumnezeu a creat pe primul om perfect; că din acel om se trage întregul neam omenesc; că procedura sa falsă a adus asupra sa sentința de moarte; că după aceea a născut copii cari deci au fost aduși la iveală ca imperfecti sau păcătoși; că Dumnezeu a luat măsuri pentru răscumpărarea și eliberarea omului, pe care El le va duce la împlinire prin iubitul Său Fiu, Regele de drept al pământului; și că timpul pentru instaurarea Impărăției Sale acum a sosit.

Din aceasta reese, că timpul lui Dumnezeu a sosit, când oamenii trebuie să învețe să cunoască adevărul. Oamenii ar trebui așa dar să fie înțelepți și să-și însușească o cunoștință a cuvântului lui Dumnezeu, pentru ca să poată învăța să cunoască calea spre viață vecinică și fericire continuă.

PERMISIUNEA RĂULUI

Iehova este Dumnezeu Cel Atotputernic, ceea ce înseamnă, că puterea Sa este nemărginită. Ceea ce El își propune să facă, aceea și face. Nici-o putere nu I se poate împotrivi cu succes. Iehova Dumnezeu este iubire, ceea ce înseamnă, că toate lucrările Sale se întâmplă în mod desinteresat spre binele altora. Această concluzie este sprijinită în de ajuns atât de Sfânta Scriptură cât și de fapte.

Deasemenea, este știut, că răul stăruie pe pământ de multe veacuri. Natural că în multe inimi se ridică întrebarea: „Dacă Dumnezeu este Atotputernic și un Dumnezeu al iubirii, pentru ce lasă El atunci oamenii să sufere atât de mult? De ce nu procedează El, spre a împiedica crima, răutatea și nelegiuirea pe pământ?” Răspunsuri absurde la această întrebare, au dat multor oameni prilej, să se întoarcă dela Dumnezeu și să refuze să asculte de cuvântul Său. Răspunsul corect este, dacă este înțeles bine, desigur în așa fel că oamenii să creadă în Dumnezeu și să-L asculte cu bucurie.

Mult timp întrebarea cu privire la permisiunea răului a fost răspunsă fals, în modul următor: „Dumne-

zeu a permis exercitarea răului, pentru ca oamenii să fie înaintea ochilor urmările rele ale păcatului și să le arate, că se merită să procedeze drept". Pentru ce este acest răspuns absurd? Mai întâi, pentru că Dumnezeu, dacă ar fi permis procedura nedreaptă, pentru a da lecții oamenilor, în această măsură ar fi răspunzător pentru răul sau nelegiuire, pentru că El atunci, exercitarea răului ar fi hotărât-o pentru un scop pretins bun. Aceasta însă ar fi imposibil; căci Dumnezeu nu poate să facă falsitate. Pe lângă aceasta, prin exercitarea răului, prin proceduri absurde, oamenii nu au învățat nici un fel de lecție de valoare. Din contră, ei au mers din lucruri rele în mai rele. Un alt motiv pentru care răspunsul de mai sus este fals, constă în aceea, că mai mult de jumătate din aceia, cari au trăit cândva pe pământ, au murit în copilărie, deci înainte de a fi avut ocazia de a învăța oarecari lecții despre bine și rău. O mare majoritate a celeilalte jumătăți a murit ca bolnavi mintali și nu a putut prin urmare să primească nici o lecție. Sfânta Scriptură arată, că în timpul guvernării lui Christos fiecare făcător de rele va fi făcut inofensiv. În aceasta stă dovada, că Dumnezeu poate împiedeca nedreptatea, și trebuie să aibe așa dar motivul Său bun, dacă nu a făcut aceasta până acum.

Între rău și nelegiuire sau răutate, există deosebire. Rău înseamnă aceea ce cauzează altuia pagubă. Moartea este un rău mare, deoarece ea nimicește viața, și totuș moartea este aplicată ca o dreaptă pedeapsă asupra celor răi. Executarea dreaptă a logei asupra criminalilor, le este acestora spre nenorocire și „rău”,

pentru că le este luat aceea de care s'ar fi putut bucura, dacă ar fi procedat drept. Nelegiuire sau răutate este exercitarea nedreptății împotriva altora spre paguba acolora. Inseamnă o călcare intenționată, premeditată a legii.

Răspunsul scriptural la aceasta, pentru ce permite Dumnezeu răul, și nedreptatea, trebuie să fie corect și în armonie cu dreptatea și iubirea lui Dumnezeu. Dumnezeu nu a apăsător răul și nedreptatea până acum, pentru că numele și cuvântul Său au suportat aceleași consecințe, și înțelepciunea Sa perfectă așteaptă un moment hotărât, când va face de cunoscut întregii creațiuni, că cuvântul Său este adevărat și că numele Său este sublim peste orice defaimă. Să ne mărginim aicea să expunem pe scurt acest subiect din Sfânta Scriptură:

Satan, Diavolul, este răspunzător pentru nedreptate în creațiune. El este dușmanul lui Dumnezeu și deasemenea cel mai rău dușman al oamenilor. Numele său a fost la început Lucifer; dar din pricina trădării sale și a răscoalei sale a schimbat Dumnezeu numele său, și de atunci el este cunoscut ca Satan, ceea ce înseamnă potrivnic lui Dumnezeu; ca Balaur, ceea ce înseamnă înghițitorul acolora, cari fac dreptate; ca Șarpe sau amăgitor, și ca Diavol sau defăimător.

Dumnezeu a creat pe Adam ca om perfect și i-a dat un cămin în marea grădină Eden. Pe atunci Lucifer era suveranul sau ocrotitorul său, instalat în acest post de Dumnezeu (Ezechiel 28:11—18). Legea lui Dumnezeu a învățat pe om că el trebuie să asculte și să-și facă datoria, și că călcarea legii divine are drept

urmare moartea. Iehova este singurul Dătător de viață. Dacă omul prin urmare dorește să trăiască continuu, astfel trebuie să rămână în armonie cu Dumnezeu și să-L asculte. Adam a fost tatăl natural al omenirii. Lucifer a știut că omul și întreaga sa posteritate, s'ar închina și ar cinsti pe Dumnezeu. Deoarece el așa dar a dorit să aibe această cinste și închinare pentru sine însuși, a plănuit o rebeliune. Biblia spune în Ieremia 51:13, că Lucifer a poftit ceea ce omul pe drept trebuia să dea lui Dumnezeu. După ce a devenit un trădător și rebel, Biblia vorbește despre el ca Satan, Diavolul.

Satan a cugetat cam următoarele: „Dumnezeu a spus lui Adam că la călcarea legii Sale va muri. Dacă Adam calcă legea lui Dumnezeu și Dumnezeu omoară pe Adam, aceasta dovedește astfel, că creațiunea lui Dumnezeu nu este perfectă și că El prin urmare nu este Atotputernic. Pe de altă parte, dacă Dumnezeu refuză să ucidă pe Adam din pricina călcării legii, astfel aceasta ar dovedi, că Dumnezeu ar fi un mincinos, pentru că nu-Și ține cuvântul dat”. În ambele cazuri deci creatura lui Dumnezeu și-ar pierde încrederea în Dumnezeu și ar refuza să I se închine și să-L cinstească, și Satan ar sta atunci gata a căpăta aceasta pentru sine. Pentru a-și duce la împlinire planul său nelegiuit, s'a apropiat Satan de Eva și a îndemnat-o prin înșelăciune să calce legea lui Dumnezeu, întrucât i-a zis, că nu ar exista moarte și Dumnezeu nu i-ar omori. Când Adam a văzut că Eva a călcat legea lui Dumnezeu, s'a alăturat intenționat în călcarea legii. Iehova a procedat de aceea consequent după

legea Sa, a condamnat pe om la moarte și L-a alungat afară din Eden.

După aceasta Satan, Diavolul, a batjocurit pe Cel Prea Înalt, și-a bătut joc de El și a declarat că Dumnezeu nu poate aduce pe pământ nici un om, care să țină piept în probă, să rămână credincios și să țină cu tărie, neclintit, la neprihănirea sa. Cartea lui Iov furnizează pentru aceasta o deplină dovadă. Prin acea provocare a lui Satan, cuvântul și numele lui Dumnezeu au fost trase la îndoială. Această mare întrebare de discuție trebuie deci să fie decisă spre folosul întregii creațiuni.

Dumnezeu cu siguranță că ar fi putut omorî de îndată pe om, și să creeze un alt om perfect pentruca să poată începe neamul omenesc din nou. El ar fi putut să nimicească pe Satan și să creeze o altă creatură în locul său. Dacă Dumnezeu ar fi făcut aceasta, atunci cu aceasta întrebarea de discuție cu privire la cuvântul și numele Său, nu ar fi fost rezolvată. Satan a provocat pe Dumnezeu, să-i îngăduie încercarea omului, și a declarat, că în această încercare nici un om nu și-ar păstra nevinovăția sa. Iehova este desăvârșit în înțelepciune, și în exercitarea înțelepciunii sale desăvârșită l-a somat pe Satan, să încerce totul spre a-și dovedi susținerea sa; căci El la timpul hotărît va dovedi întregii creațiuni, că El este Cel Prea Înalt și poate avea creaturi pe pământ, cari să-I rămână credincioase și devotate. Mai departe Dumnezeu va dovedi, că numai aceia cari Il ascultă vor primi viață veșnică. Dumnezeu nu a urmat această cale pentru folosul Său propriu, ci pentru folosul întregii crea-

țiuni. El trebuie să-și justifice cuvântul și numele Său, pentruca toate creaturile, îndată ce ele pricep adevărul, să se poată baza întotdeauna cu încredere pe El ca pe Cel Drept și Adevărat.

Copiii lui Adam s'au născut după ce el a fost condamnat la moarte și înainte de ce sentința a fost executată asupra lui. Copiii lui au moștenit așa dar urmările pedepsei aplicate asupra lui. Din acest motiv declară Sfânta Scriptură, că toți oamenii sunt născuți în păcat pe baza legii eredității. Cine este prin urmare răspunzător pentru suferințele, boala, moartea și răul, care atinge dureros întregul neam omenesc? Isus răspunde la această întrebare în Ioan 8:44, întrucât El spune chiar pe față, că Satan, Diavolul, este răspunzător pentru aceasta, că acesta este un mincinos și un ucigaș, care a mințit pe oameni cu privire la Dumnezeu și poartă vina de omor pentru toate crimele și răutatea lumii.

Spre a arăta, dacă în această întrebare de discuție Dumnezeu sau Satan are dreptate, trebuie mult timp. Dumnezeu nu a împiedicat pe Satan în exercitarea răului; El nu s'a amestecat, ci i-a permis până la timpul Său stabilit spre a-l înăbuși. Totodată a ținut Dumnezeu cuvântul Său înaintea ochilor oamenilor, le-a arătat bunătatea Sa și le-a adus la cunoștință în mod deosebit din timp în timp numele Său, pentruca toți oamenii la dorința corespunzătoare să ia poziție pentru dreptate și să-și poată păstra sinceritatea lor. Cu toate că marea masă a omenirii este supusă influenței nelegiuite a Diavolului, au existat totuși câțiva oameni pe pământ, cari au rămas sinceri și te-

mători de Dumnezeu. Însemnarea acelor oameni începe cu Abel, și apoi mai urmează Enoch, Abraam, Iacob, Moise, David, Barak și alții. După aceea a venit Isus pe pământ, și Satan L-a supus la cele mai severe încercări; dar Isus a rămas credincios și devotat lui Dumnezeu. Dela acel timp până acum a îngăduit Dumnezeu, ca cuvântul și numele Său să fie ținute înaintea ochilor oamenilor. În acest mod și-a ales El din lume un popor pentru numele Său. Aceasta înseamnă, că pe pământ au existat continuu unii și se mai găsesc și astăzi, cari nemișcați au ținut la cuvântul lui Dumnezeu al adevărului, cari se închină lui Dumnezeu și-I servesc în credincioșie.

Chiar la început a dat Dumnezeu promisiunea, că El va produce o „sămânță”, prin care vor fi binecuvântate toate neamurile pământului. Sfânta Scriptură caracterizează această „sămânță” ca Christos pe lângă aceia, cari țin credincioși la El. Dumnezeu a dat cuvântul Său, că El va instaura pe pământ un guvern al dreptății, al cărui Domnitor nevăzut va fi Christos. În timp ce Satan, își exercita activitatea sa amăgitoare, nelegiuită, a luat Dumnezeu din lume pe aceia, cari au ținut la integritatea lor și au fost credincioși lui Dumnezeu, și aceștia vor fi făcuți părtași la guvernul Său drept. Bărbații credincioși din vechime vor fi reprezentanții văzuți ai acelei Domnii drepte pe pământ. Acești credincioși, împreună cu Christos, sunt o dovadă pentru aceea, că Dumnezeu poate să aibe oameni pe pământ, cari au ținut tare la sinceritatea lor. Tuturor credincioșilor le este dovedit prin aceasta

mai departe, că Satan este un mincinos, Dumnezeu din contră este credincios și drept.

Satan, prin organizația sa lumească, a stăpânit și apăsător întreaga omenire. La timpul hotărât Dumnezeu, după cum a promis, va pune capăt acestei îndeletniciri și prin aceasta va dovedi indiscutabil și evident, că El este Cel Prea Înalt. Această decizie definitivă a marelui întrebări de discuție este scadentă în Armaghedon. Atunci numele lui Dumnezeu va fi înălțat de întreaga creațiune, și cuvântul Său va fi fost dovedit ca adevărat. Christos Isus va domni în dreptate ca Regele de drept al pământului, va instaura pace vecinică și va aduce oamenilor prosperitate. Cine își va face datoria atunci cu deplină cunoștință și ascultă de Dumnezeu, va trăi vecinic. Astfel justificarea numelui lui divin este peste toate cea mai importantă.

ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU A SOSIT

Nu trebuie să se aștepte convertirea lumii păgâne prin preoții și misionarii religiei, înainte ce sosește Împărăția lui Dumnezeu; singura speranță a omenirii. Preoții sunt de părere că: „Dacă devine cineva un creștin, Împărăția lui Dumnezeu este instaurată în inima sa, și când toți vor fi aduși la Christos, instaurarea Împărăției lui Dumnezeu va fi desăvârșită, deoarece Isus, după Luca 17:21 a zis: „Împărăția lui Dumnezeu este în voi”. Biserica trebuie așa dar să convertească lumea pentru ca Împărăția lui Dumnezeu să vie pe deplin.

A clădi o astfel de concluzie pe Luca 17:21, este cu totul absurd. Cine trage astfel de concluziuni, se dovedește ca pe deplin ignorant cu privire la guvernul teocratic al lui Dumnezeu prin Christos Isus. Dacă se citește Luca 17:21 în continuare, se află că Isus vorbea pe atunci Fariseilor, cari doreau să știe, când va veni Împărăția lui Dumnezeu. Lor deci, dușmanilor săi, le-a dat Isus un răspuns, care după unele traduceri a Bibliei sună: „Împărăția lui Dumnezeu este în voi”. Noi știm însă că Dumnezeu nu-și va instaura Împărăția Sa în inimile dușmanilor Săi. Fa-

riseii pretindeau a reprezenta pe Dumnezeu; ei aparțineau preoției de atunci. Isus le-a spus însă de mai multe ori că ei sunt fățarnici și fii ai Diavolului. Să se citească numai capitolul al douăzeci și treilea din Matei și să se ia seama, cât de tăios și direct a vorbit Domnul împotriva Fariseilor, să se ia seama deasemenea și la cuvintele Sale din Ioan 8:42—44, cu cari le-a zis, că ei sunt dela Diavolul.

Trebuie că nu se potrivește ceva cu argumentul câte unui învățător al „creștinătății”, după care Impărăția lui Dumnezeu se va stabili în inimile oamenilor.

După Biblia Elberfeld și alte traduceri bune, textul din Luca 17:21 sună și așa: „Impărăția lui Dumnezeu este în mijlocul vostru, *printre voi*”. Aceste cuvinte ale lui Isus înseamnă cu totul simplu: Scurt după ce Isus fusese ispitit în pustie, a încheiat Iehova cu El un legământ, pentru a-I preda Impărăția promisă, și L-a uns cu spiritul Său, să fie Rege, căruia I se cuvine dreptul să stăpânească lumea la timpul hotărât al lui Dumnezeu. Deaceia a putut Isus, în mod corect să zică acelor cari erau în jurul Său: „Impărăția cerurilor s’a apropiat”, ceea ce înseamnă, că El Isus, se găsea pe atunci printre oameni ca Rege uns și Domnitor — inclusiv printre dușmanii Săi. Când Fariseii au venit și au cugetat să-L poată prinde cu cuvintele Sale proprii, le-a spus cam așa: „Impărăția lui Dumnezeu este între voi, în mijlocul vostru; căci Eu sunt aci, printre voi, și sunt uns de Iehova pentru Impărăție”. Fariseii deasemenea au înțeles ce a cugetat Isus; căci ei l-au acuzat mai târziu de răscoală, pentru că El pretindea a fi Rege.

Fariseii își găsesc astăzi contrapartea lor printre religioniștii „creștinătății”, cari nu numai că au substituit în sens fals cuvintele lui Isus, ci deasemenea și-au luat asupra lor, să convertească lumea, întrucât zic că Impărăția lui Dumnezeu nu ar putea veni niciodată, dacă sistemele confesionale nu ar aduce mai întâi poporul în lăuntrul bisericii, și să împodobească pământul cu cuceririle omului; abia atunci va veni Christos și va vizita pământul. Aceste presupuneri sunt cu totul absurde și foarte rătăcitoare. Christos Isus, dela învierea Sa ca spirit divin, deja a sosit, și Impărăția este acum printre voi. Aceasta poate fi declarat în ziua de azi cu putere, mai mult decât oricând înainte.

Scurt timp după ce Isus vorbise cu Fariseii, a fost omorât, înviat și ridicat la cer. De pe atunci, urmașii Săi credincioși și-au ținut privirile îndreptate spre venirea Sa a doua. În anul 1914, „timpurile neamurilor” au ajuns la sfârșit, și cu aceasta s’a încheiat deasemenea și timpul lui Isus de așteptare la dreapta lui Dumnezeu. În acel timp Iehova Dumnezeu a instalat pe Domnul Isus, Regele Său uns, pe tronul activității Sale (Evrei 10:12, 13; Psalm 110:1, 2). Dovada biblică este susținută de evenimente ca războiul din 1914 și întâmplările de mai târziu, înainte prezise (Matei 24:7—15). În 1918 Domnul Isus Christos prozent, și-a exercitat puterea Sa prin faptul că a adunat la Sine pe acei creștini cari sunt cu adevărat și pe deplin devotați lui Dumnezeu și Impărăției Sale, întrucât i-a despărțit de religioniștii „creștinătății” și de atunci curge judecata peste toți aceia, cari mărturisesc a fi urmașii lui Christos (Maleachi 3:1—4).

Următorul act mare al Regelui uns al lui Iehova, va fi nimicirea organizației lui Satan în apropiata bătălie a Armaghedonului. Acest mare adevăr, anume că Impărăția lui Dumnezeu este în mijlocul vostru, din cauza mării lor importante, trebuie vestit oamenilor pretutindenea pe pământ, prin urmare din ce în ce mai mult. Din această cauză bărbați și femei merg zilnic din casă în casă, mai ales duminică, spre a duce oamenilor acest mesaj și, în împlinirea lui Matei 24: 14, spre ai face atenți asupra dovezilor biblice, cari sunt cuprinse în cărțile cari explică Biblia. Niciodată nu a fost așa de important a vesti vestea bună despre Impărăție ca tocmai acum; și îndată ce aceasta va fi făcut — ceeace în scurt va fi cazul — timpul pentru începutul Armaghedonului este aci.

Dușmanii Impărăției lui Dumnezeu doresc a ține poporul în necunoștință despre faptul, că Impărăția a sosit. Deaceea discreditează ei activitatea Martorilor lui Dumnezeu ca propagandă, cu totul pe nedrept; căci cu privire la Impărăția lui Dumnezeu nimenea nu poate exercita propagandă. Evanghelia Impărăției este simplu facerea de cunoscut al unui fapt, pentru ca poporul să fie informat. Este mesajul lui Dumnezeu, nu acela al unui om. Dumnezeu nu exercită nici o propagandă.

Unii își țin de datoria lor, de a cenzura mesajul pentru popor și să șteargă anumite expresii cari, după părerea lor sunt disputabile adică ar duce la discuție, mai înainte de a avea loc publicarea. Aceasta nu este drept. Cine încearcă așa ceva, se pune într-o situație foarte rea. Mesajul lui Dumnezeu al adevărului nu

poate fi discutabil, pentru că el vine dela Iehova, deci este adevărul, care stă deasupra tuturor controverselor. Cu acest mesaj nu se încearcă a converti pe cineva, sau a-l determina să se alăture unei organizațiuni. El este răspândit numai pentru motive de instruire a poporului asupra faptelor. Porunca Domnului sună că această veste bună să fie vestită ca mărturie oamenilor tuturor națiunilor (Matei 24:14; Marcu 13:10). Cine nu vrea să audă, nu e nevoie (Ezechiel 2:7). A cenzura mesajul cuvântului lui Dumnezeu, și prin aceasta a împiedeca pe unii cari doresc să audă, la aceasta nu este totuș îndreptățit nici un om. Lăsați oamenii să-l audă și apoi să decidă, ce cale voiesc să apuce. Dacă mesajul este adevăr, nimic nu poate împiedica răspândirea lui, și cine încearcă să se amestece aici necuviincios, se încarcă cu o grea răspundere.

Cu referire la timpul nostru, zice Dumnezeu prin profet (Isaia 60:1, 2) Martorilor Săi credincioși: „Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava lui Iehova răsare peste tine. Căci iată, întunericul acopere pământul, și negură mare popoarele; dar peste tine răsare Iehova, și slava Lui se arată peste tine”. Această înseamnă că Impărăția a sosit, și că aceia cari o văd, trebuie să se scoale și să strige poporului: „Iată, Dumnezeul vostru domnește!”.

Oricine poate să remarce, că tocmai acum domnește pe pământ întunerec și oamenii sunt în negură în ce privește cuvântul lui Dumnezeu, și că întreaga lume se găsește în umbra morții, pentru că Armagedonul este foarte aproape. Este porunca lui Dumnezeu, ca Martorii Săi să vestească nimicirea apropiată

a „creștinătății” în general, cât și a întregii organizațiuni a lui Satan, pentru ca oamenii de bine și cu inima sinceră, dacă își fac alegerea lor, să poată lua poziție de partea lui Dumnezeu a Domnului și să fie supuși Impărăției Sale. Numai această clasă de oameni va scăpa deasemenea din partea cea mai rea a bătăliei Armagedonului și vor fi trecuți dincolo. Prin profetul Său Zefania zice Iehova celor umiliți, adică oamenilor cari pot fi învățați de pe pământ: „Până nu vine peste voi mânia aprinsă a lui Iehova, până nu vine peste voi ziua mâniei lui Iehova! Căutați pe Iehova, toți cei umiliți din țară, cari împliniți poruncile Lui! Căutați dreptatea, căutați smerenia! Poate că veți fi cruțați în ziua mâniei lui Iehova” (Zefania 2:2, 3).

În zilele lui Isus și a apostolilor, domnitorii farisei au încercat să ordone Martorilor lui Dumnezeu să înceteze cu vestirea Impărăției. Contrapartea lor de astăzi încearcă același lucru. Domnul însă a declarat că acest mesaj trebuie vestit tuturor națiunilor spre mărturie, și din acest motiv aceasta trebuie să se împlinească neținând seamă de orice opoziție. Christos Isus, Regele de drept al lumii, Și-a început acum Domnia în mijlocul dușmanilor Săi, și este timpul a arăta tuturor oamenilor iubitori de ordine, accesul la binecuvântările Impărăției. Poporul nu poate în nici un alt chip primi vreodată ajutor și să fie binecuvântat. Corespunzător sună porunca lui Dumnezeu către Martorii Săi unși: Treceți, treceți pe porți! Pregătiți o cale poporului! Croiți, croiți drum, dați pietrele la o parte! Ridicați un steag peste popoare!” (Isaia 62:10).

A ridica un steag peste (după alte traduceri: pentru) popoare, așa după cum Domnul a poruncit, înseamnă a arăta oamenilor de bine singura cale de mântuire și de eliberare. Steagul lui Dumnezeu este cel drept; trimite pe om pe calea vieții și a fericirii vecinice. Despre aceasta fiecare iubitor de dreptate ar trebui să știe și să dorească a decide. Fie ca oricine, care primește vestea de bucurie, că Impărăția cerurilor este în mijlocul vostru și că împărăția lui Christos a început, să ia această veste de bucurie, să o vestească altora și cu aceasta să aibă o parte la justificarea numelui lui Iehova, „Sfințească-se numele Său” (Matei 6:9).

Poți să-ți permiți a trece cu vederea răspunsurile biblice și lămuririle de interes vital, cari sunt cuprinse în broșura

CE TREBUE SĂ ȘTII

Ele îți dau un îndrumător de încredere spre locul singurei ocrotiri dinaintea apropiatei furtuni deslănțuite între puterea binelui și puterea răului.

Comandă deci această broșură de îndată la:

Societatea de Biblie și Tractate „M. D. I”

S. A. de Editură

București 2, Str. Basarabia No. 38

TURNUL DE VEGHERE

Această revistă se editează cu scopul pentru a face pe popor capabil să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile sale, așa cum sunt consemnate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi să ajute Martorilor lui Iehova și oamenilor de bine. Aranjează studii biblice sistematice pentru cititorii ei, iar societatea vine cu supliment de literatură în ajutorul acestor fel de studii. Ea publică material potrivit pentru conferințe radiofonice, conferințe publice cât și pentru alte mijloace de instrucție publică în Scripturi.

Ea aderă în mod strict la Biblie ca autoritate pentru comentariile sale. Este complet liberă și separată de orice religie, partid politic, secte religioase sau alte organizațiuni lumești. Ea este consacrată pe deplin și fără rezerve Împărăției lui Iehova Dumnezeu sub Christos Isus, Regele iubit. Ea nu este dogmatică, dar invită pe toți la o cercetare minuțioasă și critică a conținutului ei la lumina Scripturilor. Ea nu se dedă la controverse și coloanele ei nu sunt deschise părerilor personale.

Tipărită lunar în format de 16 pagini, cu coperta foarte frumos colorată, ea este farul căminului Dvs., care nu trebuie să lipsească din nicio casă.

Cereți această revistă Martorilor lui Iehova, prietenii Dvs., sau direct dela societatea editoare din București 2, str. Basarabia 38.

Aprobat de Cenzura centrală cu No. 916/1945

S. A. R. „STANDARD GRAFICA — MARVAN”, București